

BANATSKA TOPOLA

KEGYHELYÉNEK TÖRTÉNETE.

BOLDOGSÁGOS SZŰZ ANYÁNK JELENÉSEI, CSODÁS GYÓGYULÁSOK.

Sok eredeti okmány nyomán

írta:

BERECZ SÁNDOR

tanító

A KÖNYV- ÉS KEGY-
SKET ÉS STAMP KANJIZA, 1934.

BANATSKA TOPOLA

KEGYHELYÉNEK TÖRTÉNETE
KÉPEKKEL, BÚCSÚJÁRÁSI IMÁK
ÉS ÉNEKEK.

BOLDOGSÁGOS SZÜZ ANYÁNK
JELENÉSEI,
CSODÁS GYÓGYULÁSOK.

Sok eredeti okmány nyomán

írta:

BERECZ SÁNDOR

tanító.

KIADJA:

a „KATHOLIKUS HITÉLET“ KÖNYV- ÉS
KEGYTÁRGYKERESKEDÉS
STARA KANJIŽA

1934.

Nihil obstat.

Carolus Gutjahr

censor.

Nr. 1100/1934.

IMPRIMATUR.

Vel. Bečkerek, die 16. Junii, 1934.

(L.S.)

Stephanus Kovács

Vicarius Generalis.

A „Kath. Hitélet” könyvkereskedés
kiadása és tulajdona. Megrendelhető
a Kath. Hitélet könyvkereskedésben
Stara Kanjiža.

ŠTAMP. LEDERER MANO STARA KANJIŽA. 1934.

Előszó.

Banatska Topolára kerülve (Töröktopolya) a mult év elején, érdeklődni kezdtem kegyhelyének története iránt. Eredetéről egyes hívek hamar elbeszélték, amit a nyolc évtized óta szájról-szájra járó hagyományból tudtak. Ezen elbeszélések engem ki nem elégítettek, csak érdeklődésemet keltették föl mindjobban. Ennek folytán elhatároztam, hogy kutatni fogok a teljes valóság megismerése céljából. A helyben szerzett adatok már magukban rendkívül érdekes dolgokat tartalmaznak; mindezeket azonban hatalmasan túlszárnyalják tartalomban az egyházi főhatóságtól megszerzett idevonatkozó okmányok. Ezen sok csodáról tanúskodó okmányok száma 117, melyek között sok hivatalos kellékekkel ellátott hiteles jegyzőkönyv van. Némelyek nyolc-tíz ivre terjednek s maguk is szinte egy-egy könyvet alkotnak.

Az évtizedek folyamán sokan foglalkoztak komolyan és behatóan a kegyhely eseményeivel, akik majdnem valamennyien, köztük Schlauch Lőrinc temesvári egyházmegyei püspöki ügyész, később nagyvárad püspök és bíboros is, teljes jelentőséget tulajdonítottak az ügynek. E nevezett is határozottan a csodás jelenések és gyógyulások valósága mellett foglalt állást, amiket megdönhetetleneknek nevezett.

Ily gazdag és teljesen megbízható anyaghalmaz aztán most már komolyan arra indított, — amivel gondolatban addig is foglalkoztam s amire mások is készítek, — hogy megírjam a kegyhely történetét.

Közelebbsájtva munkámat, tehát köszönetet mondok e helyt főtisztelendő Rodić Iván Rafael kegyelmes Érsek Urunknak, amiért a fönt jelzett okmányokat szíves

volt rendelkezésemre bocsájtani. Köszönetet mondok továbbá főtisztelendő Frész József plébános úrnak, aki munkám megalkotásában általában, de különösen a latin és német okmányok fordítása által hathatósan közreműködött; és egyben mindazoknak, akik a dolgok megismerésében szívesek voltak segítségemre lenni.

A gazdag kútfők hatalmas kőtre terjedhetnének, amelyek kiadása a mai gazdasági helyzetben különösen eredménytelen volna. Ezért e kis munka keretében igyekeztem röviden összefoglalni mindazt, amit szükségesnek láttam ahhoz, hogy mégis kerek egésznek adjak.

A könyvecskét alkalmi imákkal és énekekkel egészítettem ki, hogy a búcsúk alkalmával egyben mint ima- és énekeskönyv is hasznos legyen.

Kívánom, hogy sok-sok felebarátom minél több lelki hasznot és örömet merítsen belőle és jószívvel használja. Ha így lesz — az lesz az én jutalmam.

Banatska Topola, 1934. július 10-én

SZERZŐ.

I.

A KEGYHELY TÖRTÉNETE.

BANATSKA TOPOLA.

A helység az 1800-as évek elején keletkezett a Karácsonyi-féle grófi birtok területén, mely Velika Kikindától délre 22 kilométerre, Novi Becsejthől keletre pedig 30 kilométerre fekszik. Tőle a velikibecskerek-velikakikindai kövesút 4 kilométerre esik nyugatra. Kezdetben jelentéktelen tanyacsoport volt, lakossága 1855-ben is csak mintegy 600 lelket számlált. A mai lélekszám körülbelül 1220. Népe felerészben magyar, felerészben német, de mind római katolikusok, akik mindig egyetértésben éltek együtt.

Az 1850-es évek kezdetén emelt a lakosság egy szegényes kis imaházat, amely egyszersmind iskolául is szolgált. Ez a mai templom helyén állott, annak főkapujától az oltár felé vezető irányában. Benne az oltár az utca felőli végében volt elhelyezve, amint a rajz mutatja. Az oltártól jobbra a jel azon helyet mutatja, ahol az alább kifejtett jelenések történtek. — A mai templom 1899-ben épült torony nélkül a nép és Karácsonyi gróf áldozatkészségéből; tornyát 1914-ben építették.

A régi imaház alaprajza. (A jel a jelenések helyét mutatja)

A kegyhely eredete.

Az 1854-ik év végén az a hír terjedt el, miszerint az imaházban az oltártól jobbra a Boldogságos Szűz képe jelent meg. Csajághy püspök ennek folytán levéllileg elrendelte Lengyel Antal akkori tanítónak, hogy a jelenésről lelkiismeretes és pontos jelentést tegyen, amelyet később esküvel is megerősíthessen. Lengyel a következőkben válaszol:

„Vallomány. 1854 évi december 14 és 20-án a topolyai imaházban alatt elősoroltak által a Boldogságos Szűz képét illető tüneményről. Én Lengyel Antal topolyai tanító hitem letétele mellett bizonyítom, miként december 14-én d. u. 3 és 4 óra között az iskolás gyermekek egyike mondja a másiknak: nézd meg, hogy mi ragyog ottan a falon. Én az asztalnál ültem és irtam, én észre nem vettem, mivel háttal ültem a tüneménynek, hanem én a gyermekek által figyelmeztettem, mert különben nem láttam volna, hanem az első osztálybeli gyermekeket felszólítottam, jöjjenek ki olvasni. Ki is jöttek és Szakál István mondja Molnár Józsefnek, nézd mi vagyon ottan a falon, az felelé neki, hogy az valami emberi alak. De aztán Piring András azt mondja, hogy nem ember, hanem a Boldogságos Szűz Mária, amely Huhn Vilmosnak ablakában volt.* Mikor én ezt hallottam, kérdeztem, mi ez itten? Felele Szakál

* A nép ajkán élő hagyománynak a jó öreg Huhn házaspár házában ablakában történt állítólagos jelenés képezi a lényegét. Eszerint itt az egyik üvegtáblán a Boldogságos Szűz, egy másikon pedig egy

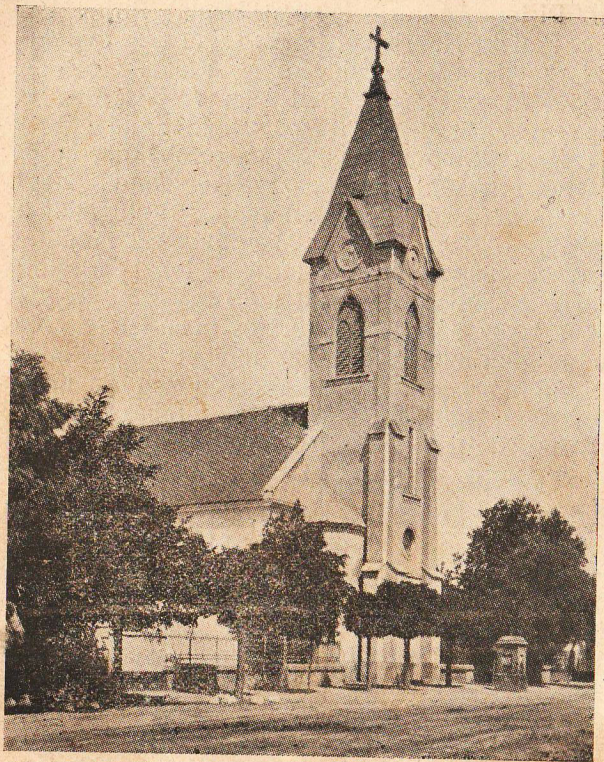
István kérem alásan tanító úr, ottan a feszületnél vagyon valami. A székemről felkeltem és odamegyek, megnézem, hát valóban olyan volt, mint az, amely az ablakban volt, balkarján kised Jézust tartva és jobb kezében lilium. Sokáig álmélkodva néztem, megijedve, gondoltam hogyan jöhetett ez ide. A feszület mellett, ahol a Boldogságos Szűz Mária mutatkozott, a lobogó alatti; én a lobogót el vettem onnan, de azért csak ottan volt a tűnemény; én azután megbátorodtam, odamegyek, megtörültem, de nem lehetett eltörölni. Bemegyek az én szobámba, kihivom nőmet s még egy másik nőt, ki nőmnél volt Fülöpp Magdaléna, hogy jöjjenek az imaházba, nézzék a csodát. Ezek mindketten megijedtek, bejöttek az imaházba. Az én nőm mindjárt széjjelnézett, hogy nem-e talán máshonnan ered a tűnemény, de akkor nap egész nap eső volt és borult idő. Fülöpp Magdaléna odajön előre, ahol a tűnemény volt, összeszeri kezeit, azt mondja: Istenem, hogyan jött ez ide. Én akkor a gyermekek-

liliumszál képeződött képalakban. A jelenséget igen sokan bámulták meg vidékről is. Majd ez üvegek a püspökséghez kerültek vizsgálat címén. A püspökség egy fizikatanárnak adta ki véleményezésre ezeket, de hogy a későbbi sorsuk mi lett, azt nem lehet megállapítani. A püspök az üvegek ellenében más kegytárgyakat és egy szép Mária képet ajándékozott a topolyai imaháznak. Ez a kép képezi azóta a templom fő kegytárgyát, amely mint oltárkép, az oltár fölött van elhelyezve. Ezt az eseményt bővebben mondja el egy hét oldalas németnyelvű füzetecske versalakban, melyet Bucsánszki Alajos adott ki Pesten 1856-ban, ami állítólag magyar nyelven is megvolt. Mivel azonban az eseményt nem lehet minden részletében hiteles okmányokkal beigazolni, nem tekinthetjük a kegyhely eredetének.

nek mondtam, édes fiaim nézzétek meg jól a tűneményt, melyek közül jelesen ide is följegyeztem a következőket: Szakál István, Molnár József, Piring András, Konrád Jakab, Piring Ferenc, Podvin Henrich, Kleker György, Steigervald Ferenc, Steigervald József, Kleker Regina, Depper Margit, Steigervald Éva, Vastsak Magdaléna 10 és 12 évesek. Későbbben én Fülöpp Magdalénának azt mondtam, most megpróbálom, hogy le lehet-e törölni, kivettem zsebkendőmet, megtöröltem először, de olyan fényes volt, mint a napfény. Aztán Fülöpp Magdolna azt mondta: Istenem, tanító úr, azt le nem lehet törölni; melyre én mondtam, majd még egyszer megtörülöm, mely másodszori törülés után szinte oly fényes volt, mint először és miután harmadszor megtörültem, eltűnt. — Akkor én nagyon megijedtem, a Mindenható Úr Istenhez fohászkodtam, hogyha vétettem, bocsássa meg bűneimet.

Ügyszintén december 20-án hajnali létánia alkalmával, midőn az Urangyala imádsága elmondattott, a következők látták a tűneményt egész kiterjedésben, ü. m.: öregebb és ifj. Tóth Katalin és Domonkos Ilona azzal a hozzáadással tanúsítják, ha a szükség úgy hozza magával, hitük letételével is bizonyítják. Ezennel saját kezünk aláírásaival és helység pecsétjével megerősítjük. Kelt Topolyán december 26. 1854. (Pecsét) Lengyel Antal, Jozef Konrad, Bálint Jóska esküdt, Szabó András esküdt, Johan Kleker, Nikolaus Gausir.

Alulírottak ezennel elismerjük és hivatalosan bizonyítjuk, hogy a fent kitett vallományi

A banatska topolai templom mai alakjában.

okmányt Lengyel Antal topolyai tanító egész kiterjedésben magáénak vallotta és minekután azt előszóval fölolvasta, letett hite által megerősítette. Kelt Temesvárott a püspöki magán kápolnában január 3-án 1855. Saját kézírások: Lengyel Antal, előttünk: Martinski József püspöki oldalkanonok, (Saját pecsét) Koppoh József c. kanonok, papneveldei igazgató (Saját pecsét).“

A főpásztor ezenkívül hivatalosan ki is vizsgálta a dolgot. Amint az aláírásokból kitűnik, a vizsgálatot Martinski József oldalkanonok, Burghart István nagyikikindai esperes és nákfalvai plebános, Bottyán János beogradi plebános, Krisch János komlói plebános és Dr. Spéth Károly teológiai tanár végezték Topolyán 1854. december 28-án. A jegyzőkönyvet mind az öten saját pecsétjeikkel látták el. A kihallgatásokat külön-külön ejtették meg a Lengyel jelentésében szereplő személyekkel s azok semmiben sem mondanak ellent a jelentésnek. A december 20-iki jelenést Tóth Anna 59 éves özvegy például így mondja el: „Tegnap szerdán mult egy hete, éppen mikor a tanító úr az Úrangyalát imádkozta, akkor tisztelendő atyám, itt ebben a sarokban, itt a feszület alatt láttam a Boldogságos Szűz Máriát a kis Jézussal. Olyan fényes volt, mint az arany. Egészen úgy meglátszott, mint itt a lobogón van lepingálva. Mikor a gyertyákat eloltották, még szebben meglátszott. Mikor kifelé mentem, akkor lassankint elmúlt, éppen úgy, mintha a falba belement volna.“

Ezen eseményektől kezdve a nép már minden irányból tömegesen látogatja Topolyát és kegyhelynek tekinti.

A későbbi jelenések sorozata.

Ezen első jelenések után a jelenések egész sorozata következett. Így január 5 és 6-án, február 2-án, március 24-én, június 1-én és 25-én, augusztus 2-án stb., stb.

A január 5 és 6-iki jelenés felett ugyancsak a fenti püspöki bizottság tagjaiból álló bizottság ejtette meg a vizsgálatot március 15-től 17-ig, melynek jegyzőkönyvét szintén tökéletesen ellátták hivatalos kellékekkel. Ez alkalommal Hajnal Imre uradalmi intéző, a 18 kihallgatott tanú egyike például ezt mondja: „Igen, láttam a csudálatos tüne-
ményt; három ízben jól láttam, úgymint január 5 és 6-án gyertyagyújtás után, 5-én félnyolckor, 6-án reggel fél 11-től 12-ig és január vége felé egy nap reggeli fél 11 órájában, fél óráig láttam.” Aztán elmondja, hogy 5-én és 6-án Szűz Mária jobb karján tartotta a kis Jézust, bal kezében virágszál volt bimbókkal, a fején koronája volt arany és ezüst színekkel vörös színbe átmenve, tetején kereszttel. Mindig olyan volt, mint amelyet Huhn Vilmos ablakában láttak. Dechtold György topolai rk. 34 éves elmondja a többek közt, hogy lámpát gyújtottak a jelenésnél, amely oly fényes volt, mint azelőtt; azután a lámpát eloltották, de a jelenés újra olyan fényes maradt. A többi tanú is hasonlóan vallott,

ellent nem mondott egy se, mind mint csodát hiszi a jelenéseket.

Horváth József törökbecsei szabómester rk. 41 éves, feleséges, 6 gyermek atyja letett hite után vallja a febr. 2-iki jelenésről: „Mikor bementem, semmit sem láttam, én tehát felfoháskodtam s kértem az Istent, hogy engedje nekem is meglátnom ezen tüne-
ményt. Ekkor láttam mintegy árnyékban a Boldogságos Szűz Máriát féltestnyi nagyságban, fején koronával s ennek hegyén egy keresztet. Mintegy három újjnyira Mária mellett tündöklött egy kehely és benne a sz. ostya félkereksé-
gben. A kereszt mellett egy virágszál volt, de minő azt nem tudom megmondani. A Boldogságos Szűz balkarján a kis Jézust úgy meghajolva tartotta. Én ezután az imaházból kimentem, és bemenvén ismét, a megjelenést újólá-
g láttam. Délután három óra felé, midőn a kocsisom már befogott, a leányom monda: „most már kitakarodott a nép, jöjjön be mégegyszer nézzük meg” — bementem tehát ismét, most még jobban tündöklött. Az arany kehely, melyet a Boldogságos Szűz mellett láttam, két hétig mindig szemeim előtt volt. Plébános úr, mindezekre esküszöm s el nem állok tőle, ha mindjárt halállal fenyegetnek is.” — A Törökbecsén 1855 május 1-én hitelesen lezárt jegyzőkönyvből, amelyben a többi tanúk is ugyanoly értelemben vallottak.

A március 24-iki jelenést Martinsky József oldalkanonok, dr. Spéth Károly teológiai tanár és

Duschek Eduard püspöki titkár vizsgálják ki a püspök parancsa értelmében március 26-án. Konrád József topolyai bíró például, aki egy képet vitt a jelzett napon az imaházba, ezt vallotta: „Alig szegeztem föl a képet, láttam a jelenést a falon a kereszttől balra. Éppen úgy láttam, mint a Három Királyok előtti napon, csak most jobb oldalon, akkor a bal oldalon, de most is fényesen ragyogó és ezüstös színű. A Boldogságos Szűzet tisztán láttam jobb karján a kisdéd Jézussal, bal kezében egy lilomot tartva, de nem volt tisztán kivihető.” Elmondja, hogy a jelenés fél óráig tartott, amit csodának tart és ha kell ezerszer is megesküszik reá. Körülbelül tizezer ember volt jelen Topolyán minden irányból. — Lengyel Antal tanító elmondja, hogy litánia előtt átment az imaházba. Egyszerre csak félelmetes tolongás támadt, a padokat izzé-porrá törték, az ablakokat benyomták. „Én a tömegben magamat nagynehezen átküzdöttem az oltárig. Mondtam a népnek, hogy térdepeljenek le. Akik elől voltak letérdeletek, a többiek a tolongás miatt nem birtak. A jelenést jól megnéztem. A Boldogságos Szűzet fényes ezüstös színű képen jobb karján a kis Jézussal, baljában egy lilomot tartva.”

A június 1-i jelenésről még ugyanaz nap küldött nyilatkozatot a püspöknek Berecz Imre lelkész Tordáról több tekintélyes szemtanút megnevezve. Felsőbb intézkedésre őt július 18-án Danné János plébános és Bódy György segédlelkész kihallgatják Gyarmatán jegyzőkönyvileg.

„Igen láttam a jelenést, egy emberi mellképet, félrehajtott fővel, három ágú koronával, fény nélküli arany színű; mutatkozott reggeli tíz óra táján, szakadatlanul láttam mintegy tizenegy óráig, azután elhagytam az imaházat. Déli tizenkét óra táján ismét az imaházba mentem, már akkor nem láttam; eleven, mozgó részt nem vettem észre. Hogy aki az imaházban volt, mind látta, mutatta az, hogy mind egymásra néztek és szemeik könnyekbe lábadtak. A Szentháromság Istenre állítom ezt és mindenkor esküvel erősíteni kész vagyok. Valóban boldognak érzem magam, hogy ennyi vizsgálódás és hosszas ideigi tartózkodás után az annyira elhíresedett látványt szemlélnem szerencsém vala.” Rajta kívül kihallgatják az általa nevezett tanúkat, mindegyiket két pap előtt, melyekről a csalhatatlan jegyzőkönyvek szintén előttem fekszenek. És pedig Nemes Tarnay Ferenc volt csendbíztos Nagy Szentmiklóson július 20-án, Rill János főtanítót Módoson július 23-án, Korhecz József tisztartót Csávoson ugyancsak július 23-án, Brassoványi József lelkészt, aki a jelenéskor a misét celebrálta és Fendler Károly kereskedő fiát Csávoson július 24-én. Mindannyian hasonlóan vallottak.

Arlett József csanádi plébános ugyanaz év december 30-án jelentést tett a püspöknek, hogy június 25-én Kikindáról Topolyára érkezett. A bíró és a tanító kíséretében átment az imaházba és magyarázta nekik, hogy a rácsozat, mely a szent helyet bekeríti és mely a püspök rende-

tére azért lett készítve, hogy a látogatók a falat érintéseikkel ne fertőzzék meg, nem megfelelően lett alkalmazva, mert csaknem a mennyezetig ér, a jelenéseket nehezen teszik láthatóvá, vagy azokat egészen el is takarják és azért a rácsozatot le kellene bontani. „Amíg ezeket magyaráztam, — írja — jöllehet teljes öntudatnál voltam, elvesztettem látásomat, szólni nem tudtam és a fényességen kívül, ami előttem volt, nem láttam semmit, sem a rácsozatot, sem más egyebet. És annyira erőtlén voltam, hogy gondolkodni sem tudtam, csak szempilláim mozgásával akartam a látást visszanyerni; de miután nem voltam képes, ezen szavakat mondtam: „Uram, Istenem! mi ez?“ Körülbelül egy percig állottam így és ezt mondtam: „Hol vannak a lécek?“ És mig kezemet a lécek után nyújtottam, kezdett a fény lassacskán eltűnni, a rácsozatot újból láttam és mindent, mint azelőtt. Megjegyzem, hogy azt a fényt semmi más fényhez, vagy fehérséghez, (ragyogáshoz) nem tudom hasonlítani, csak valami rendkívüli ragyogó fényességet láttam, amelyet nem tudok leírni. Ebben a zavart helyzetben nem tekinthettem a rácsozat mögé; csak később, midőn már nem láttam semmit, jöllehet kétszer voltam az imaházban ájtatosságot elvégezni. Vajjon ezt a fényt, melyet én ép, egészséges érzékel szemléltem, az a másik kettő (t. i. a tanító és a bíró), valamint egy vak asszony és két leány, akik még jelen voltak és jobbról, meg balról ültek, látták-e, nem kérdeztem. Mintha el-

vesztettem volna gondolataimat. Mit akarhatott ez a fény? Adja meg a választ a hely hire. Én azt tartom, hogy nem természetes, hanem természetfeletti fényt láttam. Mig ezek történtek, az ég sötétén be volt borulva, ugyanis akkorigban négy napon át, az én otlétem alatt is állandóan esett. Különben körülbelül két órát tartózkodtam Topolyán, mely időt részint a vendéglőben, részint a tanítónál, részint az újonnan épülő plébánián töltöttem. Érdeklődven a jelenésekről, a hamisságnak, a csalásnak még a jelét sem tudtam észrevenni.“ Azután elmondja, hogy a bíró nyilatkozata szerint a topolyaiak, kik laza erkölcsűek voltak, a jelenések hatása alatt annyira megváltoztak, hogy nem lehetett rájuk ismerni. A jelenésről lelkiismeretére hivatkozva számol be Isten nagyobb dicsőségére és a Boldogságos Szűz tiszteletére.

Nagy István lelkész 1858 július 5-én azt az utasítást kapta a püspöki hatóságtól, hogy a Topolyán történt jelenéseket és gyógyulásokat éber figyelemmel kísérje és a püspöki hatóságnak jelentést tegyen róluk. Augusztus 2-án meglátogatta őt testvére Nagy Ferenc, aki a szent misén is jelen volt. A szentmise után azt állította, hogy ő valamit látott a jelenések helyén; de ő úgyszólván durva szavakkal illette őt és megparancsolta neki, hogy senkinek ne szóljon semmit, mert csak gúnynak és nevetségnek teszik ki magukat. A testvére hallgatott, ő pedig éber szemekkel figyelt mindent annál is inkább, mert

A kegykápolnában lévő kegykép,

ő maga sem hitt abban, hogy a hely csodás volna, de semmit sem vett észre egészen Kisasszony napjáig. Ugyanis ezen a napon különböző helyről körülbelül 300 zarándok volt jelen, sokan a szentségekhez járultak s a szentmisén jelen voltak. „Urfelmutatás után — írja Nagy lelkes — a Pater noster körül az imaház azon részéből, ahol a tanító a gyermekekkel ülni szokott, kik az énekben őt segítették, zúgást hallottam; és Domine non sum dignus után (Uram nem vagyok méltó) észre vettem, hogy a tanító annyira meg van rémülve, hogy a szava megakadt a torkán. Szentmise után a plébániára mentem, ahol átöltözködtem és a verejtéket letöröltem magamról. Jelen volt ezen a szentmisén Dollenz Péter novoselói tanító és mise alatt az oltár bal oldalán állt úgy, hogy a jelenés helyét csak kissé láthatta. Ő, miután a szentmisének vége volt, hozzám jött, katolikus módon üdvözölt és kérdezte, máma nem vettem-e valamit észre a szentmise alatt? Miután tagadólag feleltem és válaszra sem méltattam, tovább folytatta a tanító beszédjét, állítván, hogy ő látott valamit, de a nagy néptolongás miatt nem mozdulhatott helyéről s így nem mondhatja meg, milyen volt a jelenés. Alig fejezte be beszédjét a nevezett tanító, testvérem Nagy Ferenc 27 éves, szobamba lépett és lelkes szavakkal kezdte elmondani a szentmise alatt látott jelenést és egyben megnevez nekem egy óbcesei embert, aki először látta Urfelmutatás után a jelenést. Én az

egész dolgot képzelődésnek tartottam, testvéremre nem is akartam hallgatni, de ő a szobámból visszament a templomba és ismét hozzám jött, kért, hogy menjek a templomba, mert a jelenés még mindig látható. A novoselői tanító kíséretében tehát bementem, megnéztem a jelenés helyét, de semmit sem láttam és testvéremnek tagadólag válaszoltam. Három perc múlva én is részesültem abban a szerencsében, hogy a gyakran emlegetett jelenést láttam. Láttam, egy asszonyi alakot, mint ahogy a Boldogságos Szűzet szokták ábrázolni, a gyermek Jézust a bal karján, jobb kezében jogart (palcát) tartva. Én most sem akartam könnyen hívő lenni, s azért azt hittem, a jelenés előtti lámpa lángocskáik idézik elő ezt az árnyéket és azért a lámpát levéttetem, de a jelenés tovább tartott, aztán az ajtót bezárattam, az ablakot befüggönyöztettem, de a jelenés nemcsak hogy tovább tartott, sőt nézve a jelenés sokkal szebb volt. Ezen körülmények között előhívtam azt az óbcesei embert, aki először látta Úrfelmutatás után a jelenést. Előtte megjelenvén, névszerint Zelnák Károly 22 éves házas, foglalkozására nézve takács, önként a következőket vallotta: „Úrfelmutatás után „Uram nem vagyok méltó...“ körül hirtelen megpillantottam a Boldogságos Szűz alakját.“ Többek között megmutatta a tanítónak, az pedig a testvéremnek és Hajnal Imre uradalmi ispánnak. Délután litánia után a topolyai és a novoselői tanító, a topolyai ispán és az én testvérem erősítették, hogy ugyan-

olyan jelenést láttak, mint amelyet mise alatt, még pedig a „Magasztalja lelkem az Urat“ című ének alatt oly fényben, mint amilyen fényeszközt a holdnak lenni; — de ezt a jelenést én nem láttam.“ — Ezeket jelentvén a plébános írja, hogy úgy ő, mint a többiek, kik a jelenést látták, hajlandók esküvel bizonyítani. Ezen jelenést Nagy István lelkész hivatalosan megerősítette Topolán 1858 okt. 28-án Burghart István prépost, nagykikindai esperes és nákófalvai plébános, Matzek István esperes, katalinfalvai plébános és Bottyán János beodrai plébános előtt, akik azt jelentésén aláírták és saját pecsétjeikkel ellátták. Ugyanez a háromtagú püspöki bizottság 14 idevágó tanút is kihallgatott szabályszerűen jegyzőkönyvileg, akik mindenben megerősítik a fentieket.

Ezek után is rengeteg jelenésről tanúskodnak az iratok a későbbi évek folyamáról is. 1876 májusától Nyári György a tóbai plébános, aki mint filiáléját kezeli Topolyát, időről-időre átjárva ténykedéseit végezni. A püspöki megbízás értelmében ő is szorgalmasan jegyezgeti fel a csodás eseteket, kihallgatja a szinte számtalan tanút, feljegyzí vallomásaikat és neveiket. Így ment az évek során át.

Az ő idejében keletkezett az a följegyzés is, amely a templom 1845-ben kiadott misekönyvének (Missale) hátsó borítéklapján található: „Fél 3 órakor teljes alakban látható volt a Boldogságos Szűz — 1886. VII. 1. — Aláírások: —

Kasza Károly főügyész, Schwarc Mátyás, Mészáros Zakár római katolikusok tordai pénzügyőrök, Frank Ferenc téglavállalkozó.

Az irattárban meglett legújabb okmány 1886. évi aug. 24-iki dátumot visel. Benne Nyári plébános jelentést tesz saját kézírásával a püspöknek az augusztus 15. és 16-iki jelenésekről és több más jelenésről, amiket ő maga is többször látott. Meghatottságában egy szép, buzgó versecskét is írt a szent Szűzhöz. Vele azután úgy látszik megszűntek a további vizsgálódások, följegyzések. Hiszen ugyanis újra csak azokat a tényeket ismételgethették volna, melyek már olyanannyira bebizonyosodtak előbb. Talán az egyházi hatóság is napirendre tért a csodák fölött és fölöslegesnek tartotta továbbra is folytonosan ellenőrizni, hogy a jóságos égi Anya mikor és miképen mutatja meg fölséges vigasztaló arcát a siralomvölgyben küzködő gyermekeinek, akik bizalommal és jóakarral térnek meg hozzá, segélyt, gyámolítást várnak tőle.

A püspöki vizsgálatok rendkívüli szigorúak és minden körülményre kiterjedők voltak. Így a némelyek által föltételezett csalások (foszforeszkálás, fényvetítődés és a fal nedvességének mesterséges előidézése és egyéb föltételezések) alapja teljesen megszűnt.

Ha Nyári plébánossal a vizsgálódások és feljegyzések meg is szűntek, de a jelenési esetek nem maradtak el.

Amióta az imaház helyén a templom elkészült, az oltár a régi helyről új helyre került, de a jelenések ugyanazon régi földrajzi helyen ismétlődtek tovább is, ugyanis a mai templom főkapuján bemenve balra az utcát érintő végfalán, amely hely a régi imaházban az oltártól jobbra esett. A torony utólagos építésekor 1914-ben a jelenések helyétől az utca irányába egy kicsiny kápolnácska alakítottatott (mint a torony ellenkező oldalán a kórusfölgéret helye). Ez a kis kápolnácska a husvéti időben mint szentsír használatos, egyébként pedig a Boldogságos Szűz tiszteletére van szerényen berendezve. Ennek keletkezése óta a jelenések ebben mutatkoztak. Sokan vannak ma is, akik hajlandók tanúskodni a jelenésekről, akik látták, némelyek többször is. Többen beszéltek el nekem is eseteket ismert egyének.

Bizom a jó Istenben és a Boldogságos Szűzben, hogy még én is fogok részesülni azon kegyben, miszerint láthatni fogom e jelenést.

Csodálatos gyógyulások.

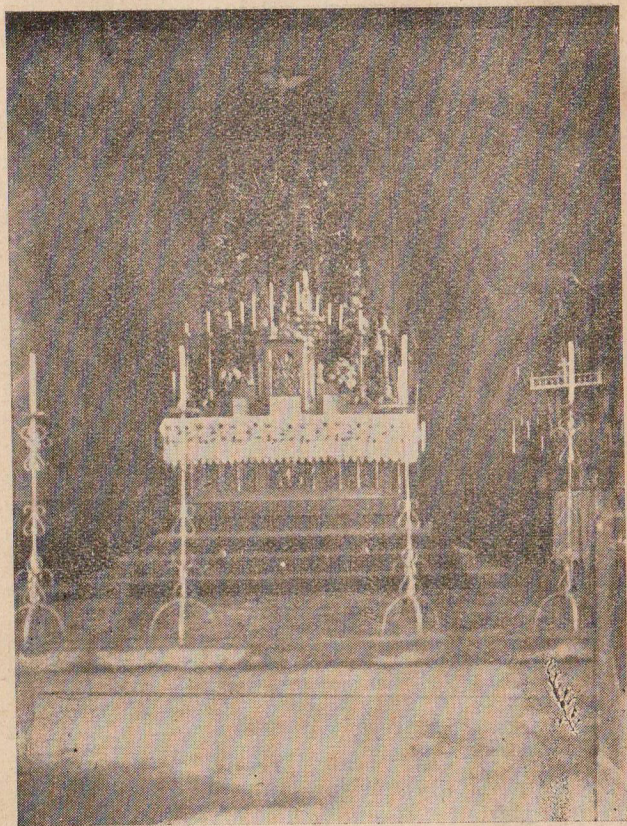
A nép több csodálatos gyógyulást is emleget, amelyek e szerint a topolyai kegyhelyen történtek. Ma még több idős ember van a községben és a környéken, akik mint szemtanúk határozottan állítják, hogy az évek során a csodálatosan meggyógyult bénák egész kocsideréknyi mankót hagytak az imaházban, amelyeket a tem-

plom építéskor elégettek. Három szuette mankót tényleg még ma is láthatni a templom kórusán lévő kamrában.

Az okmányok is sok csodás gyógyulást sorolnak föl, melyekből néhányat lássunk itt alább:

Bálint József 40 éves, 6 gyermek atyja 1885 március 14-én a fönt említett öttagú püspöki bizottság előtt jegyzőkönyvbe mondja: „Ács András leánykájának (másfél éves) rossz szeme volt, úgy hogy hályog is kezdődött, véresek és dagadtak voltak a szemek. Édes anyja ide hozta a leánykáját és imádkozott, azután megkente, ott ahol a jelenés máskor látható volt, a falon lévő izzadozó nedvességgel a leánykájának szemeit és mindjárt jobban lett, a dagadás elmúlt és most, hála Istennek, egészséges. Tudják az alsó, felső szomszédok és a szülők.” Ugyanezt Szabó András és mások is erősítették.

Gantschinger Katalin a püspöki bizottság előtt 1855-ben eskü alatt vallja: „Körül-belül Gyertyaszentelő Boldogasszony után három napig beteg voltam és egész testemben nagy fájdalmakat éreztem. Én a papért akartam küldeni, hogy a szentségekkel magamat elláttassam. Másnap reggel kértem a bírót, hogy hozassa el a papot. Közben éjszaka nagyon rosszul voltam és megfogadtam: ha a jó Isten és a Boldogságos Szűz nekem segítenek, az imaházba fogok menni, ha mindjárt térdem csúszva is és ott imáimat el fogom végezni. Amint ezt az ígéretet tettem, mindjárt jobban éreztem magam, úgy, hogy a

A mai templom főoltára.

következő reggel tíz órakor, reszketve ugyan, de elmehettem az imaházba és így a bírónak nem kellett a lelkészért küldeni, mert egészséges voltam“.

Horváth József 41 éves törökbecsei szabómester, 6 gyermek atyja a püspöki vizsgálat folytán Törökbecsén 1885 május 1-én Bizek Károly plébános és Kurc Lipót segédlelkész előtt letett esküje után így mondja jegyzőkönyvbe Erzsébet nevű 16 éves leányának gyógyulását: „Leányom három esztendő óta mindig szemfájós volt. Mielőtt Topolyára mentünk, úgyszólván semmit sem látott, csak szaváról ismerte meg az embert, a szobában is csak tapogatódza járkált. Használtunk orvost is, házi szereket is, néha a szerek után szemei megtisztultak egy kevés időre, de csakhamar ismét a régi állapotba visszaesett. Leányom Gyertyaszentelőkor velem Topolyán volt. Azért mentünk oda, hogy kérjük a Boldogságos Szűzet, hogy adja vissza leányom szemvilágát, mert már tapasztaltam, hogy az orvosi szerek mit sem használtak. Mikor a templomba bementünk, leányom mit sem látott, mert a szemem hályog volt, az embert sem igen tudta megkülönböztetni. Kérdeztem ott tőle, édes leányom, látod-e a Máriát? Ő felele: „Nem látok apám semmit“ Akkor odaadta kendőjét az ott álló esküdtnak azon kéréssel, hogy értesse azt azon helyhez, ahol Mária mutatkozik, az esküdt odaértette a kendőt s leányom azzal megtörülte szemeit. Ezután kimentünk s kérdeztem

leányomat, látott-e valamit, de ő tagadólag válaszolt. Bevezettem tehát őt ismét a templomba, mondván neki, hogy érintse kezével azon helyet s törölje meg vele szemeit. Ő ezt megtette s azonnal nemcsak az embereket, hanem a Boldogságos Szűz képét is meglátta. Én tehát leánnyal nyomban hátat adtam az Istennek és a Boldogságos Szűznek. Mikor a templomból kimentünk, mondá nekem a leányom: „Ő apám, hála legyen az Istennek, én mind a két szememre tökéletesen látok“. Azóta is jól lát. — Én ezen rendkívüli meggyógyulást a Boldogságos Szűz kegyességének tulajdonítom! — A meggyógyult leány, annak anyja, született Bratkovics Klára és Harsányi Mihály, aki az esetkor atyával és leányával jelen volt Topolyán, lényegében ugyanígy tanúsítják a dolgot, külön-külön elmondván azt.

Klefasz Magdolna, Maszong József felesége szenthuberti lakos sok évig beteg volt. Fogadalmat tett, hogy a Boldogságos Szűz tiszteletére a topolyai templom számára képeket ajándékozzon. Marx Antal plébános és Schaefer Mátyás heifeldi plébános előtt Szent Huberten a többek közt a következőket mondta eskü alatt a kihallgatása alkalmával 1855 április 10-én: „Én azelőtt orvosoknál és fürdőben (Buziáson) kerestem enyhülést, de nem találtam, hanem mindig rosszabbul voltam. De miután a képek megérkeztek Topolyára: mindjárt jobban éreztem magamat és mostanig is mindig jobban.“

Berecz Imre plébános 1856. szeptember 24-én jelentést tesz a püspöknek, miszerint a következő két eset jött tudomására: „Gákován (Bács) lakozó Till Ferencnek Antal nevű öt éves fiacskája dacára az orvosi tudomány minden kitelhető alkalmazásának, két évig szenvedvén szemre. A bús szülők felhagyva az orvoslásokkal a Bold. Szűzben helyezvén ezutáni bizalmukat, Őt segélyére kérendők Topolyára zárandokoltak s gyermekük, ki világtalan jött Topolyára, ép szemvilággal tért haza. — Nem különben Moholon lakozó Juhász Józsefnek fia István négy évig lévén világtalan, ámbár Budán is próbálták az emberi gyógyítás sikerét, hittel erősíti, hogy a Bold. Szűz Máriához könyörögvén, Topolyán nyerte a fiu vissza szemvilágát. És erről nemcsak érintett fiú szülői, de többeken kívül tanúskodhatnak szinte Moholon lakozó Nagy Antal egész házanépével és ugyanott lakozó Madarasi Pál minden cselédjével.“ — Ezen utóbbi esettel kapcsolatban Berec lelkész ugyanaz év október 20 és 21-én Moholon jegyzőkönyvileg kihallgatta Tóth Istvánnét és Belle Pált, akik esküjükkel és aláírásukkal igazolják az esetet hozzáadva, hogy a nevezett Juhász Istvánt jól ismerték, mint vakot s most is ismerik, mint megvilágosodottat. Juhász István 1857 Kisasszony napján újra Topolyán volt hálát adni a Bold. Szűznek a kegyért, melyben részesítette. Ekkor atyjával és Stéphánovics Jánossal egyetemben Szűcs János lelkésznek mondták jegyzőkönyv-

be ezen esetet és aláírásaikkal erősítették meg azt.

A dátum szerinti utolsó okmányban Nyári György plébános két csodás gyógyulást is följegyez. Az elsőt így mondja el neki Lutye János bíró és Titz János tanító előtt Pataki Katalin férjes, 57 éves adai lakos: „1884. évi Kisasszony ünnepe után szeptember hó 9-én, vasárnap meggyóntattak, halottiszezséggel ellátva azonnal kocsin Topolyára vittek. Imádkoztam az imaházban, ahol szokott megjelenni a Bold. Szűz Mária. Mindig jobban-jobban éreztem magamat, iszonyúfejfájás-fejszaggasításaim voltak, nem tudtam nyugodni, aludni se éjjel se nappal. Másnap reggel hazavittek kocsin. Harmadnapra kimentem a kukoricaföldre, ott krumpli is volt, azt ástam, szedtem, teljesen fölgyógyultam. Siket is voltam, nagyot hallottam, ez is teljesen elmúlt, most gyalog jöttem ide Topolyára. Betegségben orvost is hivatam, de az rajtam nem segített. Hála Istennek itt Topolyán a Bold. Szűz Máriának köszönöm meggyógyulásomat.“ — A másik eset Palotás Ferenc topolyai lakosról szól, akinek fájós szemei voltak, szemüveg nélkül nem olvashatott. 1884 Mindszentek napjától, amikor látta a jelenést, szemei megtisztultak, egészséges, szemüveg nélkül bátran olvashatott. Szintén a Bold. Szűznek köszönte meggyógyulását. — Ez utóbbi eset följegyzése 1886. augusztus 16-án történt.

Az okmányok még több más gyógyulási

esetet is felsorolnak. Érdekes azonban, hogy a fölemlített sok mankóval szemben egy bÉna meggyógyulását sem találtam följegyezve. De tudjuk, hogy vannak emberek, akik az isteni adományokkal elvből nem szoktak dicsekedni. Valószínűleg voltak olyanok is, akiknél nem került sor arra, hogy a lelkésznek elmondják csodálatos gyógyulásukat, mivel a búcsúájtatosságok után a szentmise végével a csoportok hazaindulnak s így az egyeseknek nem lehetett már alkalmuk, hogy ezt megtegyék. Sokan nem is tudták, hogy az kívánatos volna. Továbbá a vizsgálódásokban igen nagy időbeli hézagok is vannak, amik aztán 1886 után, mint már említém a jeleknek fejezetének végén, aztán végképen meg is szűntek. Bár az is lehetséges, hogy még más okmányok is voltak, amelyek nem lettek a csomóba összegyűjtve. Erre bizonyos összefüggések hiányai különben komolyan következtetni is hagynak.

Búcsúk.

Topolyán három búcsú van, és pedig Pünkösdhétfőn, Kisasszony ünnepén (szept. 8) és Nagyboldogasszony ünnepén (aug. 15). Ez utóbbi alkalommal a legtöbb a zarándokok száma s ezt nagybúcsúnak nevezi a nép.

Lélekemelő dolog elnézni a zarándokok buzgóságát, ájtatoskodását. Különösen nagybúcsúkor úgyszólván az egész napot imában és éneklésben töltik el közben szentmisét hallgatva.

Este szentbeszédet hallgatnak, majd a temetőbe vonulnak a halottakért könyörögni. A szentgyónást az éj folyamán végzik, utána pedig folytatják a töredelmes bűnbánatot és ájtatoskodást.

Óriási módon épülésére válik a hiveknek a búcsú ezen lelkigyakorlatainak ilyenképen történő elvégzése. Testben elcsigázva, de lélekben felfrissülve, kegydúsan, elégedetten szoktak szerteszéledni a kegyhely buzgó zarándokai.

II. BÚCSÚJÁRÁSI IMÁK.

ELINDULÁS ELŐTT.

Szeretett jóságos mennyei édes Atyánk, te, aki már az első emberpárt a hozzád való törekvésre utasítottad s a jó felé vezérelted, alázatosan könyörgünk, segítsél meg bennünket ezen zarándoklásunk útjain, amelyet dicsőséged növelésére és lelkünk gyarapítása céljából szándékunk megtenni.

Megváltó Jézusunk, aki tanításoddal, példadással, szenvedéseiddel, válladon a súlyos kereszttel mutattad az utat a föld népeinek, kérünk szeretettel, vezéreljen a te szent kereszted jele célunkhoz, szent szűz Anyádhoz, aki nekünk is édes Anyánk s aki nekünk édes vigasztalónk és örök bizodalunk is.

Szentlélek Uristen, erősíts bennünket jóra való törekvésünkben, világosítsd föl értelmünket, nemesítsd meg fölfogásunkat, gyarapítsd szívünk szeretetét, hogy ezen búcsú utunkat valódi mélységes áhitatban tölthessük el és szentelhessük az Ég dicsőségére és jóságos szűz Anyánk tiszteletére.

Boldogságos szent Szűz, kegyes Anyánk, mielőtt gyermekeid útrakelnének, hogy topolyai kegyhelyeden fölkeresnének, ime, gyermeki alázattal kérünk, legyél közbenjárónk Istennél, hogy célunkat elérhessük. Te, aki mindig oltalmazója voltál népednek, legyél most is oltalmazónk, véd meg honmaradt családtagjainkat, házunkat, vagyónkat is mindennemű veszélytől és csapástól. Segíts bennünket törekvésünkben, hogy kegyteljes szent templomodban örvendhessünk neked, elpanaszolhassuk bajainkat és kisírhassuk bánatkönnyeinket, szent Fiad teste által pedig megtisztíthassuk lelkünket a bűnök szennyétől, miáltal méltókká lehessünk anyai szent kegyeidre és szent Fiad irgalmára, aki az Atyával és Szentlélekkel együtt, mint egy Isten él és uralkodik mindörökké. Amen.

Miatyánk . . . Üdvözlégy . . . Dicsőség.

Útmenti keresztnél.

1.

Édes megváltó Jézusunk, aki miértünk kínos halált elszenvedve életedet áldoztad, ime megszakítjuk utunkat és leborulunk elébed. Fájó szívvel emlékezünk meg szörnyű szenvedéseidről ó, kegyes Jézusunk. Tudjuk és elismerjük, hogy a mi bűneink is okozói voltak kereszthaláladnak és azért is tesszük most ezen zarándoklatot, hogy lelkünket e jóban gyakorolnánk és a rút vétkektől megtisztulva méltókká lehessünk is-

teni irgalmadra. Kérünk, add meg ezt a kegyet, hogy életünk országútján mindenkor megemlékezzünk mindenható istenségedről és távoltartassuk magunkat az égtől elválasztó vétkektől és majdan elnyerhessük égi hazádat. Amen.

Miatyánk . . . Üdvözlégy . . .

2.

Megtört szívvel borulunk le szent kereszted előtt Isten, ki elvetted a világ bűneit, Te az emberi nem hálátlanságának dacára is kegyeidbe fogadod az emberiséget. Elszenvedve a legszörnyűbb halált, a mennyekbe, azért mentél vissza, hogy helyet készítsél a hálátlan ember részére és elküldted a Szentlelket, hogy nyájad továbbra is részesülhessen a közvetlen isteni gondviselésben. Édes Megváltónk, add, hogy amint szent kereszted ezen zárandoklatunkban vezet, úgy vezessen bennünket mindvégig életünk útjain is, hogy méltók lehessünk mennyei dicsőségedre. Amen.

Miatyánk . . . Üdvözlégy . . .

3.

Isteni Megváltónk, Jézus Krisztus, feszüled előtt a legalázatosabban borulunk le térdre. Szent sebeid miatt siránkozva könyörgünk hozzád, tégy bennünket igazán bűnbánókká. Mint egykor Sault visszafordítottad a pokol felé vezető útról e szavakkal: Saul, Saul, miért üldözesz engem? — úgy állíts meg minket a bűnössé-

günkben, hogy tudatára ébredjünk szörnyű cselekedeteinknek és valóban lássuk rút bűneinket. Vagy add, hogy miként egykor a halászok elhagyták hálóikat, hogy téged kövessenek, úgy kövessünk mi is Téged csalhatatlan és legyőzhetetlen vezérünket és vezérelj bennünket az örök dicsőség honába. Amen.

A templom előtti feszületnél.

Hálát adunk neked Megváltó Istenünk, hogy szűz Anyánk ezen áldott kegyhelyéhez eljuthatunk. A kereszten látva Téged sajog a szívünk, de tudatában annak, hogy a mai napon különösen törekszünk fájdalmaid enyhítésére s a Te és szent Anyád kegyeiben ezáltal részesülhetünk, mégis örül a lelkünk. Tudjuk, hogy nemcsak földön jártadban gyógyítottál embereket, tudjuk, hogy szűz Anyánk közbenjárása által azóta is igen sok esetben gyógyítottál úgy testet, mint lelket e kegyhelyen is. Nekünk is szükségünk van isteni orvoslásodra drága Jézusunk. Hallgasd meg azért szent Anyád közbenjáró könyörgését és adjál gyógyító irt beteg társaink, testvéreink testi nyavalyáira és mindannyiunk beteg lelkére, hogy egészséges testtel és lélekkel minél inkább törekedhessünk az üdvözülés felé s végül veled örökre egyesülhessünk mennyei körödben szűz Anyánkkal, a Szentháromsággal és mindenszentekkel egyetemben. Amen.

Miatyánk . . . Üdvözlégy . . .

A temető keresztjénél.

Irgalmas üdvözítő Jézusunk! Oh, mily meghatottsággal rogyunk le szent színed elé, ki a siri kertbe nyugalomra térő felé is kitárod áldott karjaidat. Oh, mennyire megkönnyebbiti majdan halálunkat az a tudat, hogy te fogsz mi-reánk is várni jóságos szeretetteddel drága isteni Üdvözítőnk. Mily sokan nyugosznak már itt szent kereszted árnyékában, akiket árvák, özvegyek, testvérek siratnak keserű könnyeket ontva. Tedd könnyűvé az alantnyugvóknak a nehéz sirhantot, a gyászolók szívét pedig vigasztald meg jóságos szíved szeretetével. S majdan ha bölcs isteni végzésedből mi is a hantok alatt nyugszunk, a többi megholt hívek lelkeivel együtt a miénknek is adj irgalmat, hogy a végítélet napján jobboldon állhassunk és veled mehessünk be a mennyek országába Amen.

Az összes megholt hívek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak.

És az örök világosság fényeskedjék nekik. Amen.

3 Miatyánk... Üdvözlégy... Hiszekegy...

A főoltár előtt a kegyképnél.

Oltárod előtt alázatosan leborulva szeretettől ellágyult szívünkben rebegünk neked köszönetet jóságos mennyei édes Atyánk, amiért e drága kegyhelyre vezérelted népedet, hogy lélek-

ben gazdagodhassék, erényekben gyarapodjék. Örül a lelkünk, gerjedeik szívünk, hogy hozzád vezető utainkat egyengethetjük e búcsújárás lélekbeli gyakorlataival. Bizunk, remélünk tebened, mert te akarod, hogy gyermekeid a te igazságaid megismerésére jussanak. Tudjuk, hogy jó vagy, türelmes vagy, beváltod nagy ígéreteidet nemünkkel szemben és nem akarod, hogy közülünk csak egy is elvesszen. Azért folyamodunk hozzád, hogy hallgasd meg ma kegyesen szent szűz Anyánk értünk közbenjáró könyörögését.

Kegyes szűz Anyánk! Drága kegyképedet szemlélve, mint kisdéd édes anyja felé, repeső örömmel, ujjongva tárjuk ki karjainkat, hogy boldogan ölelhetnénk gyermeki keblünkre. Szívünkben érezzük anyai jóságodat, szeretettedet s tudjuk, hogy te is a legőszintébb anyai szeretetet érezed irántunk, mint anyád szent Anna érezte azt irántad áldott gyermekséged ideje alatt, amikor még nem ismerted a hét tör dőlésének fájdalmait. Kérünk azért, hallgasd meg gyermekeid panaszait, esedezését, járjál közbe az itt búsuló özvegyekért, árvákért, a testi-lelki bajban szenvedőkért, hogy mindazok, kik szent Fiadban hisznek és az Ő tanítását lelkükben hordozzák, gyógyulást, vagy legalább egyhületet nyernének s úgy az Ég dicsőségeért fokozottabb mértékben munkálkodhatnának. Amen.

Miatyánk... Üdvözlégy... Hiszekegy...

A kegykápolnácskánál.

Itt vagyunk hát ahová szívünk vágyott, gyakori jelenésed szerény, de fölmagasztalt helyén, édes jó isteni Anyánk! Eljöttünk, hogy örüljünk és búsuljunk veled, hogy könnyekkel öntözzük zsámolyodat. Mi örülünk, hogy hozzád juthattunk s te vigadj, hogy gyermekeid hűséggel környékeznek. Oh! de sirjál is velünk a mi bajaink miatt és a világ nyomorúsága felett. Mutasd meg nekünk angyali szép orcádat drága szűz Anyánk és vesd reánk vigasztaló anyai tekintetedet. Vagy ha ezt bűneink miatt nem érdemljük meg, esdjél le részünkre szivnyugalmat szent Fiadtól, hogy buzgó, ájtatos lelkigyakorlataikkal az ég malasztját kiérdemelhessük és mikor mához egy esztendőre újra megjelenünk itt nálad, tisztább lélekkel és méltóbb szívvel vegyük körül kicsiny hajlékodat, amikor kevesebb okunk legyen könnyeink hullatására. Kérd, hogy szent Fiad irgalma által tökéletes szent gyónást végezhesünk és szent testét magunkhoz véve állandó lelki tisztaságban maradhassunk, a bűnöket elkerüljük, az erények ápolásában pedig kitűnjünk, míg nem az ő országában az örök dicsőség fénykörébe jutnánk.

Fogadd kegyesen a mi zarándoklásunkat és kegykép előtt végzett minden ájtatosságunkat, add nekünk anyai áldásodat, hogy sok nyomorúságunk közepette erényekben gyarapodva távozzunk a jövő évi viszontlátás reményében. — Amen.

Miatyánk . . . Üdvözlég . . .

Hazatérve a templomban.

Hálát adunk neked jóságos mennyei édes Atyánk, hogy búcsújárásunk folyamán annyi sok kegyelemmel halmoztál el minket gyalró, bűnös gyermekeidet. Mi zörgettünk s te megnyitottad az utat előttünk, kértünk és te bő kegyelmet adtál nekünk. Áldott legyen a te szent neved a reánk árasztott sok malasztért, bűnbocsánatodért s hogy szent Fiad testében méltóan részesilettél bennünket. Fogadd buzgó köszönetünket vezéretedért és kérünk, hogy ezen búcsújárásban szerzett kegyelmekben megmaradhassunk és veled és minden szenteid társaságában egykoron mennyei dicsőséged örömeiben részesülhessünk. Amen.

Miatyánk . . . Üdvözlég . . . Dicsőség . . .

III. BÚCSÚJÁRÁSI ÉNEKEK.

ÚTKÖZBEN.

1.

Régi ismert dallam szerint.

Üdvözlégy oh boldogságos szűz Mária!
Igy köszöntve indulunk a hosszú útra,
Topolyára tisztelni jó Anyánk,
Esdve kérünk, viselj gondot reánk.

Minden lépésünket teneked áldozzuk,
Fáradozásunkat neked felajánljuk
S imáinkban kérjük kegyelmedet:
Segítsd oda gyarló gyermekidet.

Habár kevés kegyelemre vagyunk méltók,
Mert sok bűnnel bántjuk Fiad, a Megváltót.
Mégis védj meg bennünket Mária,
Bűnösöknek kegyes szószólója.

Aki hozzád fordult Anyánk: el nem hagyta;
Kegyelmedet annak mindig megmutattad.
Minket se hagyj el igaz Szeretet,
Mert bús szívünk teutánad eped.

Te a tengeren járóknak szép csillaga,
Őrizz minket útjainkban szűz Mária,
Hogy a sok bűn minket el ne ejtsen,
Megtérésünk Fiadhoz vezessen.

Tehozzád fordulunk mi itt bűnös lelkek
Bizván, hogy így gonoszságunk el nem ejthet.
Vigyázz reánk Anyánk, szűz Mária,
Légy a vészben lelkünknek gyámola.

Különösen akkor, hogyha bűnök árja
A menny felé vándorlásunk útját állja.
Óvjál minket a sok rút vétektől,
A sátánnak incselkedésétől.

Add, hogy fogadásunkat hiven megtartsuk,
Szívünket neked örökre odaadhassuk.
S mindig hűek legyünk szűz Anyánkhoz,
A mennyország szent Királynéjához.

Ahány lépést megteszünk zarándokolva,
Anyi sóhaj kél szívünkéből szűz Mária.
E sok sóhaj tanúbizonysága,
Hogy látásod lelkünk alig várja.

Gyermekeid, akik hozzád igyekezünk,
Kérünk adjál rendületlen hitet nekünk.
Mert akinek igaz hite nincsen,
Könnyen elvész a viharban, itt lenn.

De jó hozzád közeledni Isten Anyja
Nekünk, kiknek benned vagyon bizodalma.
Imádságunk lelki nyugalmat ad,
S egyre könnyebb járni ezen utat.

Bár a tévelygők ezrei itt lennének,
Hogy e búcsún tőled kegyelmet nyernének
És a sátán hatalma csökkenne
Égnek, földnek közös örömére.

Mégis fordítsd felénk is szép orcádat,
Aki sohse ismerték meg szent Atyánkat;
Vagy akik Őt hűtlenül elhagyták
És magukat az ördögnek adták.

Pusztítsa el Fiad az ördög hatalmát,
Mert aki azt szolgálja az téged nem lát.
Annak szemét elfutá a hályog
S nem láthatja meg a mennyországot.

2.

Atya, Fiú, Szentlélek . . . szerint.

Boldogságos szűz Anya, Mária,
Néped hozzád fordula, Mária,
Kér, légy lelkük orvosa.

Hozzád mindig reménnyel, Mária,
Fordultunk s szeretettel, Mária,
Kérünk, soha ne hagyj el.

Most is téged keresünk, Mária,
Hogy Topolyára megyünk, Mária,
Mert vonz drága kegyhelyünk.

Táruljanak karjaid, Mária,
Jönnék hű vendégeid, Mária,
Téged vágyó gyermekid.

Leborulni elébed, Mária,
És megkérlelni téged, Mária,
Szándékozik hű néped.

Hosszú út áll előttünk, Mária,
Hozzád buzgón esdeklünk, Mária,
Adj kitartást minékünk.

Te ezt is megteheted, Mária,
Mert Atyánk van teveled, Mária,
S élvezel minden kegyet.

Légy utunkban vezérünk, Mária,
Alázatosan kérünk, Mária,
S bajokban menedékünk.

Segítsd vágyó lelkünket, Mária,
Anyja a kegyelmeknek, Mária
S fájdalmaink enyhülnek.

Mert néped azt jól tudja, Mária,
Hogy hozzád közel jutva, Mária
Könnyit érted hullatja,

A vágy minket úgy éget, Mária,
Mint nap heve a rétet, Mária,
Hogy megláthassunk téged.

Sok-sok ellen tör reánk, Mária,
Hogy elébed ne jutnánk, Mária.
Segíts küzdeni Anyánk.

Csal sok földi élvezet, Mária,
A sátán hív, integet, Mária,
Csábítgatja lelkünket.

A gonoszság szelleme, Mária,
Igyekezik lelkünkbe, Mária,
Hogy tetőled elvenne.

Mi nem hagyjuk magunkat, Mária,
Híven tartjuk szavunkat, Mária.
Járjuk nehéz utunkat.

Test s lélek rossz vágyait, Mária
Elűzi tőlünk a hit, Mária,
Mert szent kegyelmed segít.

Ha megadod a kegyet, Mária,
Hogy meglássuk képedet, Mária:
Elkárhoznunk nem lehet.

Ha tefeléd törekszünk, Mária,
Gyarapodik a lelkünk, Mária
És soha el nem veszünk.

Jézusunknak szent Szive, Mária
Is bevesz kegyeibe, Mária
Érted, népünk védnöke.

S együtt leszünk majd felül, Mária,
Hol Fiad a jobban ül, Mária,
S rajtunk is megkönyörül.

3.

Hol vagy én szerelmes J. K. . . . szerint.

Hol vagy én szerelmes égi szűz Anyám,
Hol találjalak föl örök pátronám?
Árva lelkem hozzád vágyakozik,
Szüntelen csak feléd sóhajtozik.

Te édes Anyja vagy minden hívőnek.
Benned bízom én is, amig csak élek.
Kegyhelyedre is azért igyekszem,
Hogy feléd áradjon hű szerelmem.

Mint az apostolok oly szeretettel
Váltom fel munkámat a szent kereszttel,
Hogy közelebb jussak szent szivedhez
És mennyei Atyánk kegyelméhez.

Ragyog szent keresztünk a nap fényében,
Mint anyai orcád szívünk tüzeiben.
E kereszt s a zászlók vonnak minket
Hozzád, hogy fölkarold ügyeinket.

Ah! de jó leróni adósságunkat,
Megköszönni a dús adományokat,
Melyeket szent szived árasztott ránk
Boldogságos szent Szűz, kegyes Anyánk.

Mint a tikkadt szarvas hűvös patakra,
Úgy vágyunk mi a te arculatodra;
Vagy mint kis gyermek anyja keblére,
Vágyódunk szent képednek elébe.

Az elhervadt virág sem vágyhat jobban
Harmatra a forró tikkasztó nyárban,
Mint hű néped vágyik képed után,
Hogy kérleljen eléd leborulván.

Topolyai szent Szűz, kegyelmek Anyja
Örökre benned van néped bizalma.
Mivel megjelentél ott sokaknak,
Hogy a kételkedők is bizzanak.

Ezen zarándoklat gyakorol minket
Az égnek ajánlni gyarló lelkünket.
Segíts te is Anyánk, legyél velünk,
Hogy kegyelmet adjon jó Istenünk.

4.

Ah! hol vagy . . . szerint.

Ah! hol vagy kegyelmes szűz Anyánk, Mária,
Ki oly régóta vagy népeid gyámola.

Tekinsd jóságosan a te hiv népedet,
Amely most utrakel keresni tégedet.

Topolyai szent Szűz, kegyteljes Mária,
Hogy eléd juthasson, néped alig várja.

A sok-sok szenvedés szívünket megtörte
S most feléd fordulunk buzgón könyörögve.

Adjál enyhületet a te hiv népednek,
Akik téged vágyva feléd közelednek.

Feléd közeledni: ez már is enyhület,
Azért feléd nyújtjuk ölelő kezünket.

Ne nézd, hogy a lelkünk bűnös, tisztátalan,
Tekintsd, hogy szívünkben javulás vágya van.

Vedd jó szándékinkat szűz Anyánk, Mária,
Téged elveszteni nem akarunk soha.

Kérjél igaz hitet mennyből hivednek,
Hogyha szent Fiadban olykor kételkednek.

Oszoljon a kétely, éljen az igaz hit,
Mert a sok gonoszság im, már-már elmerít.

Távozzon a sátán virágos kertedből
Jaj! mert sok virágod karja után ledől.

A hitközöny átka egyre jobban terjed,
Amely napról-napra sok keresztényt elveszt.

És a hitközönyből hitetlenség támad,
A hitetlenségből pokoli indulat.

A gonosz indulat Szentegyházunk ellen
Harcol, hogy ez minden hívével elveszen.

Bár Fiad mondotta: a pokol kapui
Nem fognak Egyházán soha erőt venni.

Tudjuk, hogy nem győzhet a gonosz indulat,
Oh! de miért szenved Egyházunk oly sokat?

Az Igazság lelke Egyházunkkal vagyon:
Nem győzhet a sátán gonoszsága azon.

Győzni fog az erény, győzni fog az eszme,
Isteni akarat nem lehet elvesztve.

Földjeink mögöttünk egyre elmaradnak,
Anyánk, hű fiaid tefeléd tartanak.

Te sokat gyógyítottál meg e kegyhelyeden
Közbenjárásoddal áldón, kegyelmesen.

A betegek kegyes, jóságos orvosa
A mi fájdalmunkat ugyanúgy lemossa.

És ha erényeink megnyernek tégedet,
Szűz Anyánk tudjuk, hogy elvesznünk nem lehet.

Együtt leszünk egykor fenn a mennyországban.
Ahol csak szeretet, öröm és béke van.

5.

Előttünk tündöklék . . . szerint.

Jézus szent keresztje
Vezérli e sereget,
Amely értünk egykoron
Krisztusunkkal terheltetett.
Vezesse kereszted
Uram mindig népedet.

Aki utánad megy
Tagadja meg önmagát,
Vegye fel keresztedet
S hagyja el a föld rút sarát,
Emelje föl fejét,
S kövesse az Ég szavát.

Követjük utadat
Kedves Urunk, Jézusunk.
A te szenvedéseidben
Mi részesülni akarunk.
Segíts e szándékban
Szűz Anyánk, szent Asszonyunk.

MEGÉRKEZVE.

1.

Üdvözlégly Mária tiszta szent Szűz . . . szerint.

Lépjük át küszöbét a kegyhelynek,
Mondjunk szép köszöntést a szent Szűznek.
Drága szűz Anyánk, légy üdvözölve,
Topolya fénye, népednek üdvé.
Buzgón rogyunk le szent köveidre.

Szomjas a mi lelkünk látásodra,
Mint hervadó növény a harmatra;
Szarvas a forrást sem vágyja jobban,
Mint mi képedet kegytemplomodban,
Mert nálad béke és szeretet van.

2.

Angyaloknak nagyságos Asszonya . . . szerint.

Megérkeztünk, kegyes szűz Mária
Nagy örömmel a te hajlékodba
Köszönteni lábaidhoz hullva
Tekints reánk zarándokaidra.

Hála neked, hogy megsegítettél,
Hogy utunkban hű vezérünk lettél,
Dicséretünket fogadd képednél.
Kérünk tovább is segítők legyél.

Hozzád jöttünk hiven könyörögni,
Kégyelmedért forrón esedezni,
Mert nem csalódott benned még senki.
Tudjuk, minket sem fogsz te elhagyni.

Lábad elé rakjuk panaszunkat,
Hallgasd meg hiven zokogó szavunkat,
Lásd könnyünket, melyet szemünk hullat
S jutalmazd hozzád való vágyunkat.

A rossz világ sok sanyargatása
Után vágytunk képed látására,
Mint üldözött vándor hajlékára.
Áradjon ránk képed fény sugára.

Járjál közbe a te szent Fiadnál,
Aki mindig hű pátronánk voltál
És sok bajtól megszabadítottál;
Adjon áldást ránk itt zsámolyodnál.

Megtanított sok itt történt eset,
Hogy szeressük s tiszteljük képedet,
Mert teveled elvesznünk nem lehet,
Ha ránk veted fölséges szemedet.

Habár méltók nem vagyunk nevedre,
Mert bűnökkel van lelkünk terhelve,
De eljöttünk bűnbánatba esve
S hisszük, hogy megvált Krisztus szent teste.

Megszabadulván a sok vétektől,
Megihletve a te szerelmedtől
Sátán hatalma előttünk megdőlt
S üdvöt nyerünk a magas egekből.

3.

Elődbe terjesztjük . . . szerint.

Elédbe jutottunk drága, szép szűz Anyánk,
Hogy szeretetünket szent szivednek adnánk.

Fogadd lelkendező néped köszöntését,
Akinek szent Fia értünk önté véré.

Hálát adunk neked, hogy ide segitél
És megnyugodhatunk drága szent képednél.
Örömünk elnyomja sok-sok bánatunkat,
Mert teljesítette szent Fiad vágyunkat.

De vágyunk egészen mégsem teljesedett,
Mivel sok bűnk-bajunk reánk nehezedett
S így újra tehozzád folyamodunk Anyánk:
Elveszünk, ha nem léssz a bajban pátronánk!

Gyámoltalan lelkünk ha vigad, ha szenved,
Nem nyugszik meg másutt Anyánk, csak tebenned.
Ha ránk borul az éj, ha pirkad a hajnal:
Csak a te gyönyörű szent neved vigasztal.

4.

A kegy templomának ajtaja megnyílt . . . szerint

Üdvözlégy Mária, malaszttal vagy teljes,
Minden bűnök fölött tiszta, győzedelmes.
Megérkeztünk hozzád téged köszönteni,
Ki nem fogod gyermekidet felejtteni.

A bizalom mindig tenálad tart minket.
Most is hozzád jöttünk, hogy lásd ügyeinket.
Próféta is mondja: bizó üdvöt talál,
Nem érheti azt el az örökös halál.

A szőlő vesszejét a tőke táplálja,
Nélküle a tápot az meg nem találja.

Hogyha szent bizalmunk nem táplálna minket:
Enyészet lepné el a mi lelkeinket.

Szent Fiadnak teste életet ad nekünk.
Ma is vele élünk s nem lehet elvesznünk.
Aki ezt nem eszi, nem lesz élet abban,
El fog az pusztulni a bűnzivatarban.

Vigyázz reánk Anyánk, könyörögj érettünk,
Hű gyermekidért, kik a tied lettünk
Nagy boldog Asszonyunk. E szent ünnepeden
Teljes szeretetünkkel csüngünk szerelmeden.

5.

Hozzád jöttünk oh édes szűz Anyánk . . . szerint.

Megérkeztünk drága, szép szűz Anya
Szerencsésen kedves hajlékodbba.
Üdvözölni akarunk tégedet
Méltóképen ó, égi szeretet.

Hála neked sok-sok kegyelmedért
S hogy utunkban minket csapás nem ért.
Eljöhettünk panaszkodni neked
S örömlenket megosztani veled.

Biz a földi élet könnyörtelen,
Mert a gonosz uralja szüntelen.
Hogyha benned nem volna bizalmunk,
A bős sátán erőt venne rajtunk.

Százezerszer áldunk szép szűz Anyánk,
Mert malasztod árja hull le reánk.

Ezúttal is könyörögj érettünk,
Hogy szent Fiad irgalmazzon nekünk.

A templom feszületénél.

Hol vagy én szerelmes J. Kr. . . szerint.

Szent kereszten függő drága Jézusunk
Előtted bánkódva földre borulunk.
Alázkodva kérjük kegyelmedet,
Mert sokszor bánatot szerzénk neked.

Fogadd szent szűz Anyánk közbenjárását,
Ne nézd népeidnek sok gyarlóságát;
Add szent irgalmadat hivedre,
Kik itt könyörögnek meggyötörve.

A temető keresztjénél.

Saját dallama szerint.

Itt vagyunk mi latrok előtted
Drága Jézus s áldjuk nevedet,
Aki szent kezedet kitárod
S a hozzád térőket úgy várod.

Bűnbánatra jött ide néped,
Mert mindenik bűnére ébred
S kibékülni óhajt teveled
Örök jószág, égi Szeretet,

Te halódva is segítettél,
Egy megtérőt magadhoz vettél.
Ha közbenjár nálad jó Anyánk,
Mint jobb latorra nézz le reánk.

A templomban.

1.

A kegy templomának ajtaja megnyilott . . . szerint.

Topolyai templom, de nagy a te kegyed!
Százak, ezrek szíve teutánad eped,

Mert benned Mária

Magát megmutatta,

Hogy rendithetetlen legyen szűnk bizalma.

Feléd sóhajt keblünk szűz Anyánk, Mária,
Hogy köszöntsünk téged egek lilioma.

Üdvözlégy ezerszer,

Igy áld minden ember,

Aki hozzád hajol, aki téged ismer.

Oszd meg velünk Anyánk a mi örömünket,
Örömünknek fele mindig téged illet.

A buzgó szeretet

Önként hozzád vezet.

Elrebegni neked sok szép érzelmünket.

Ámde bánatunk is eljőve mivelünk.

Minden nap rejteget gyötrelmeket nekünk;

De te jó Anyánk vagy

S a te kegyelmed nagy:

Anyai szent szíved minket el sohsem hagy.

2.

Üdvözlégy Krisztusnak . . . szerint.

Amint Betlehemnek kis hajlékában
Született Jézusunk szegény jászolyban:

Úgy jelent meg szűz Mária
Topolya egy kis házába'.

Nem keresett ő sem fényes palotát,
Nem kívánt magának királyi pompát,
Csak mely Isten felé vezet:
Hű szívet és szeretetet.

Soknak hozott ide bő vigasztalást,
Testi-lelki bajtól megszabadulást.
Ő a betegek orvosa,
Világ legjobb édes anyja.

Számos jelenéssel a kegyek Anyja
E kicsiny helységet fölmagasztalta,
S bizalom kelt a szívekben,
Vigasztalás a lelkekben.

Ki tudná titkait az Istenségnek?
Ember ily csodákat ki nem fürkészhét,
Mert Teremtőnk bölcsessége
Azt ily módon elintézte.

Topolya egyszerű kicsiny faluja
Lett égi szűz Anyánk egyik otthona,
Mert ez áldó kegyessége
Folytán Isten rendelése.

A hiv pásztorokat hitük szelleme
A kis Jézuskához elvezérelte,
Hogy leborulva imádják
És őt megajándékozzák.

A három királyok szintén eljöttek
Messze országból szép napkeletnek
A kis Jézushoz hódolni
És szűz Anyját megtisztelni.

Im, mi is eljöttünk kegyes Anyánkhoz,
Szívünket áldozni szűz Máriához,
Hogy minket kegyébe vegyen
S egykor bő jutalmunk legyen.

Mondjunk dicséretet szép szűz Anyánknak,
A hívő seregek Védasszonyának,
Mert ő mindenkinek Anyja,
Kinek benne van bizalma.

Jó tanácsnak Anyja add tanácsodat,
Gyermekeid feléd így sóhajtoznak,
Hogy mindig hűek s jók legyünk,
Az ég ellen ne vétkezzünk.

Írányítsd szemünket mennyország felé,
Hogy lelkünk azt soha el ne vesztené;
Égi Atyánk szent irgalmát
Megszerezzük bő jutalmát.

3.

Havi szent Szűz, Tekiának ékes csillaga... szerint.

Topolyának büszkesége, Anyánk légy áldva,
Hogy néped hozzád juthasson, mindig hőn várta
Hisszük hogy vendégidnek te is örvendsz nekünk,
S hogy dűs örömmünkben te is osztozol velünk.

Benned örvend hű sereged, drága szűz Anyánk,
Aki mindig szeretettel néztél mireánk.
Mint munkás az aratásban, úgy örvendezünk,
Hogy ez áldott szép nap újra eljött minekünk.

A te szavad édes Anyánk lelkünk öröme,
S a te képed a mi szívünk édes gyönyöre.
Jóvoltodért örök hála illet meg téged,
Engedd meg, hogy vig dalokat zengjünk tenéked.

4.

Dicsértessék Jézus neve... szerint.

Dicséret neked Jézusunk,
Neked élünk, érted halunk,
Te vagy a világnak a világossága,
Ki veled tart: a homályt nem járja.

Szent szűz Anyád hajlékában
Oly, sok malaszt és áldás van.
Gyermekeid bizalommal jöttek ide,
Hogy megmentse őket lelkük hite.

A bűnbánók menedéke,
A mennyország legszebb éke
Fog a bűnbánatban nekünk segíteni
És szent tested meg fog majd menteni.

Tiszta szív és tiszta lélek,
Melyekben nincs semmi vétek.
A mi vágyunk Urunk Jézus és jó Anyánk,
Szép szemetek tekintsen le reánk.

Áldj meg minket Jézus . . . szerint.

Boldogságos szent Szűz, kegyelmek Anyja,
Ime sokaknak van benned bizodalma,
Azért jöttek hozzád, törődve, fáradva.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk,
Kérd Fiad, hogy rájok bő malasztját adja.

Jöttek hozzád vakok, mert látni akarnak
Téged, ki orvosa vagy bűnnek és bajnak
S messze vidékekről elzarándokoltak.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk,
Segíts, hisz Fiadnál súlya van szavadnak.

De sokan szenvednek nagy lelki vakságban,
Nem látják, hogy Krisztus nevében mily láng van
S messze vannak tőle ördögi rabságban.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk,
Nyittasd meg lelküket Fiad világában.

Néhány béna is jött, hogy köszöntsön téged
S szive hő vágyait kiöntse elébed.

Ki a gyámoltalant mindig megsegíted.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk,
Oh mutasd meg nekik áldó kegyességed.

Sokan nem tudtak szent hitük útján járni
Támolyogva egyre ki akarnak válni,
Jézusnak nyájától el akarnak állni.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Drága karjaidat feléjük is tárd ki.

Egyéb betegek is jöttek kegyhelyedre,
Hogy leboruljanak hozzád esdekelve,
Mert téged is sújtott fájdalom keserve.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Vond e szenvedőket anyai szivedre.

Vannak itt özvegyek, árvák, elhagyottak,
Akik most is a te szent szivedben biznak;
Mert embertársikban sokat csalatkoztak.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Legyen eredménye esdeklő szavuknak.

Hozzád menekültek mások üldöztetve,
Kinek Fiát egykor Heródes üldözte
És védelmet várnak tőled könyörögve.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Tárd szent karjaidat áldón védelmükre.

Mások nem birták már bűneiknek terhét.
És ime, szívüket lábaidhoz tették,
Hogy lemosnád azok sok fekete szennyét.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Távoztasd el tőlük a halál gyötrelmét.

Kérd, hogy a bűnösök igaz bűnbánatra
Gerjedjenek gyöngéd anyai szavadra
S ne legyenek többé soha elhagyatva.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Az égé legyenek úgy élve, mint halva.

Te a bűnösöknek kegyes szószólója.
Csüggedő lelkeknek bizalom-adója,
Kesergő sziveknek megvigasztalója,

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Szent segedelmedet add a búcsúsokra.

Sok édes anya rossz gyermekét siratja,
Ki könnyelműségből szenvedélyek rabja.
Lelkét gyakorolni hitben nem akarja.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Szálljon rá kebledből hitünk bő harmatja.

Sok-sok hajadon is gyöngye az erényben,
Szűzessége kincsét sem őrzi serényen
S elzúllik Istentől is kevélységében.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Szűzek Szűze, legyél mentőjük a réven.

De hány édesapa hanyatlik közönybe
S gyermekét sem inti hitre, szent körösztre.
Unalmas előtte a Szentírás könyve.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Mossa e hibát is le szerelmed könnye.

Könyörögj Fiadhoz, hogy sok lelki jóval
Távozzon, ki ide eljött bizalommal
És megnyugodjanak szereteted által.

Oh szűz Anyánk! hű pátronánk
Éljenek erényben Jézus áldásával.

6.

Hozzád jöttünk oh édes sz. Anyánk . . . szerint.

KérjeteK és megadatik nektek,
Hogy örömben, vigságban éljeteK.
E hitbeli szókra emlékezünk,
Amint Anyánk hozzád letérdelünk.

Hányszor kértünk, hogy vesd ránk szemedet
S vigasztald meg aggódo népedet.
Ime ránk tűz most szemed sugára:
Méltók lettünk Fiad irgalmára

Örül, vigad népünk most az Úrban,
Mert szívének tisztuló napja van;
Megtisztítja azt a hit, szeretet,
Amely, Anyánk hozzád elvezetett.

Benned örvend most mindenik fiad,
Rajongással csókolja lábadat.
Megtaláltuk szent arcodat Anyánk,
Amely áldón tekint le mireánk.

Maradjon meg vigságunk, örömünk,
Tartsa azt meg állandó szent hitünk.
Te meg legyél áldva szűz Mária
S legyél mindig hű néped gyámola.

7.

Minden alkotmányok . . . szerint.

Szűz Anyánk, aki oly sokszor megjelentél
E szent hajlékodbán s dús vigaszunk lettél,
Százezerszer áldunk ég szent Királynéja
Kegyelemnek forrása,
Boldogságos szűz Anya.

Mutasd meg mennyei tündér szép orcádat
És mi itt zokogva borulunk le nálad.
Százezerszer . . .

Topolyai hivek öröme, Virága,
Hallják zsámolynál néped imádsága.
Százezerszer . . .

A szívünk és lelkünk örömmel van tele,
Hogy ide juthattunk kies kegyhelyedre.
Százezerszer . . .

Az öröm erényre buzditja keblünket,
Az égne szeretnénk adni életünket.
Százezerszer . . .

Sokaknak segített itt közbenjárásod,
Ahova népedet tárt karokkal várod.
Százezerszer . . .

Jézus megkönyörült az inaszakadton.
Esedezz, hogy nekünk is irgalmat adjon.
Százezerszer . . .

Szent Fiad csodákat művel folytonosan.
Itt tett sok kegyelme már igazolva van.
Százezerszer . . .

S sok testi s lelki nyavalyákat vedd el,
Fiad hatalmával tegyél jót népeddel.
Százezerszer . . .

Hogyha bánat árja önti el népedet,
Közbemjárásoddal te megsegítheted.
Százezerszer . . .

Ha a gonosz sátán föltámad ellene,
Szavadra megvédi a jóság szelleme.
Százezerszer . . .

Édesanya nélkül elzüllik a gyermek,
Kik nélküled élnek, azok mind elvesznek.
Százezerszer . . .

Legyél mindig velünk, segíts meg bennünket,
Gyámolítsd gyermekid, tekintsd ügyeinket
Százezerszer . . .

És egykor küzdelmes életünknek végén
Osztózz velünk Atyánk égi örökségén.
Százezerszer . . .

Távozva és az úton.

1.

Rebegő nyelvemet megindítom . . . szerint.

Mit adhatunk neked jó Istenünk
Mindazért, mit e nap adott nekünk?
Szívünket, lelkünket adjuk neked,
Miket megtisztított szereteted.

Hála neked a sok kegyelemért,
Mit is adhatnánk más neked azért?
Csak hálát, mert ide vezéreltél
Minket s nekünk lelki békét szerzél.

Aki bölcsen alkotád az eget
És képmásodra az embereket . . .

Érdemid sora végtelen, Atyánk,
Mi azt el soha sem sorolhatnánk.

Jézus, te testedet adtad nekünk
S vágyol megmaradni mindig velünk.
Szűz Anyád kérését meghallgattad
S magadat népednek odaadtad.

Mint tékozló fiút édes atyja
Kegyeibe újra befogadta:
Úgy fogadtad te is gyermekidet
Édes Jézus, örök hála neked.

Péter könnyének keserűsége,
Bűnbánó lelkének reménysége
Tartsa távol tőlünk a sok vétet,
Mely újra eltaszitana téged.

Te vagy Krisztus, az egy Isten fia,
Mindeneknek ezt kell vallania.
Mint az apostolok, mi is kérünk:
Halhatatlan hitet adjál nekünk.

A hit által sokat meggyógyítál,
Ez a Szentírásban is irva áll,
Gyógyuljon meg lelkünk is örökre
S majdan eljussunk égi körödbe.

Szentlélek Ūristen, hints meg minket,
Hogy hit tüze járja át szívünket;
Bátrak legyünk hitünk vallásában
S részünk legyen Atyánk országában.

Boldogasszony Anyánk kegyhelyedet
Elhagytuk, de megnyertük kegyedet.
Megtöltéd szívünket szeretettel,
Ki teljes vagy örök érdemekkel.

Tudod, hogy a hit és a szeretet
Egymás nélkül a szívben nem lehet.
A szeretetlen szív nem hisz Istent,
Ki szeretetből alkotott mindent.

Szeretünk hát mi is, édes Anyánk,
E búcsún is kegyed áradt reánk.
Letörléd könnyünket, vigasztaltál,
A bú helyett örömöket adtál.

Igyekezünk méltóak maradni
S hűségedet nekünk megtartani.
Ápoljuk az ősi erényeket,
Mert tudjuk, hogy mindaz tetszik neked.

Segíts szándékunkban megtartani
S ne szégyeljük soha megvallani
A Szentháromságot s az egeket,
Ahová szent karod minket vezet.

2.

Régi ismert dallam szerint.

Elbúcsúznak tőled már kegyelmes szent Szűz
Azon szeretettel, amely tehozzád fűz.
Üdvözlégy oh, drágalátos Anya!
Mennyországnak legszebb lilioma.

Köszönjük szent vigaszodat drága Anyánk,
Életünknek rögs útján vigyázz reánk.
Üdvözlégý ...

Kebünk sok búval s bánattal volt terhelve,
Amikor beköszöntöttünk kegyhelyedre.
Üdvözlégý ...

A bűnbánat megtisztította lelkünket,
A szentségek visszaadták kedélyünket.
Üdvözlégý ...

A kegyelem teáltalad áradt reánk
Topolyai szent Szűz, anyali pátronánk.
Üdvözlégý ...

Legyél áldva, hogy e kegyhelyre segítél
S nekünk örök kegyünk és vigaszunk lettél.
Üdvözlégý ...

Azon szándékkal hagyjuk el kegyképedet,
Hogy elhagyjuk ezán azt, mi bűnhöz vezet.
Üdvözlégý ...

Jézusnak ajánld föl ezen szándékunkat
És mellette őt dicsérő imáinkat.
Üdvözlégý ...

Ezen ajánlás kedves lesz teáltalad
S bizuk, Jézus érte nekünk malasztot ad.
Üdvözlégý ...

Szólj érettünk s kérj áldást ráuk szent Fiadtól,
Hogy örökre letérjünk a bűn útjáról.
Üdvözlégý ...

Ez út akkor az üdvösség útja lészen
S átsegít a túlvilági gyötrődésen.
Üdvözlégý ...

Utunk emléke lesz vigasztalásunknak.
Bizalomkeltője földi útjainknak.
Üdvözlégý ...

Földi utunknak, ha egykor vége lészen,
A sirt ez út után nyugton várjuk készen.
Üdvözlégý ...

Kérd, hogy az ítélet napján azt mondhassuk,
Hogy fogadalmunkat híen megtartottuk.
Üdvözlégý ...

Az Atya, Fiú és Szentlélek Úr Isten.
Áldása után igazul akkor minden.
Üdvözlégý ...

De jó lesz együtt lennünk a mennyországban,
Hol csak Isten dicsősége s boldogság van.
Üdvözlégý ...

Hazaérkezve (a templomban).

Saját új dallam szerint,

Visszatértünk szent lakodba
Atyánk édes Istenünk
És köszöntünk mindazért mit

Jóvoltod adott nekünk.
A búcsúnak kegyeiben
Részesült hű sereged,
Amiért most buzgó szívvél
Rebeg hálát teneked.

Az örömtől könnyes szemmel
Térdelünk oltárodnál,
Mert a zarándoklat folytán
Is erős várunk voltál.
Szűz Anyánk közbenjárása
Megnyert nekünk Tégedet
S a malasztok bőségével
Árasztád el népedet.

Hála, dicséret, dicsőség
Illet téged szüntelen;
Azt zengik fönt a szeráfok
S népeid is idelenn.
Legyél áldva és imádva,
Köszönjük jóvoltodat,
Növelje szent fölségedet
Az örökös hódolat.

M Á R I A É N E K.

1.

Nyiljon ki a mi szívből az öröm virág
Zengjük el, hogy hallja meg az egész világ:
Édes Anyánk, hozzád jöttünk,
Lángadozva, mert szeretünk, Oh, Szűz Mária!

Hogy köszöntsünk úgy, mint egykor az Úr
[angyala.
Van nekünk egy édes Anyánk, aki gondot
[visel reánk, neve Mária,
Mert Ő ami életünknek vezércsillaga.

2.

Nincsen abban élőhit, nincs ott szeretet,
Aki így nem köszönti édes nevedet:
Édes Anyánk, hozzád jöttünk,
Lángadozva, mert szeretünk, Oh, Szűz Mária!
Hogy köszöntsünk úgy, mint egykor az Úr
[angyala.
Van nekünk egy édes Anyánk, aki gondot
[visel reánk, neve Mária,
Mert Ő ami életünknek vezércsillaga.

3.

Aki hittel reménnyel, Tebenned bizik,
Az soha életében nem csalatkozik:
Édes Anyánk stb.

4.

Oh, mily édes Tenéked itten zengeni,
Szentséges szent Szívedet megköszönteni:
Édes Anyánk stb.

5.

Üdvözlégy Szűz Mária, Szeplőtelen Szűz,
Tenéked a Szentlélek gyöngykoszorút fűz,
Édes Anyánk stb.

6.

Te szent neved szívünkben édes, mint a méz,
Leroskad az örömtől, aki Téged néz:
Édes Anyánk, hozzád jöttünk,
Lángadozva, mert szeretünk, Ó, Szűz Mária!
Hogy köszöntsük úgy, mint egykor az Úr
[angyala.
Van nekünk egy édes Anyánk, aki gondot
[visel reánk, neve Mária,
Mert Ő a mi életünknek vezérsillaga.

7.

Az angyali szemeddel nézz le mireánk,
Hoztunk neked koszorút égi Patrónánk:
Édes Anyánk stb.

8.

Anyai szent áldásodat oszd ki mireánk,
Hogy Tehozzád juthassunk égi Patrónánk:
Édes Anyánk stb.

9.

Tizenkét szép koszorúd Tenéked ragyog,
Szentháromság malasztja tündöklük azon,
Édes Anyánk stb.

10.

Üdvözlégy Szűz Mária, ékes viola,
Szent fejedén tündöklük a csillag korona,

És ha eljön életünk végső órája,
Vedd lelkünket magadhoz, Isten leánya,
Édes Anyánk, hozzád jöttünk,
Lángadozva, mert szeretünk, Oh, Szűz Mária,
Hogy köszöntsük úgy, mint egykor az Úr
[angyala.
Van nekünk egy édes Anyánk, aki gondot
[visel reánk, neve Mária,
Mert Ő ami életünknek vezérsillaga.

* E füzetben előforduló énekek dallamait a szerző darabonként
1 dinár ellenében bárkinek megküldi, amit póstabélyegben is be lehet
küldeni. A szerző címe: Berecz Sándor, učitelj-kantor Banatska Topola
zp. Bašajid.

